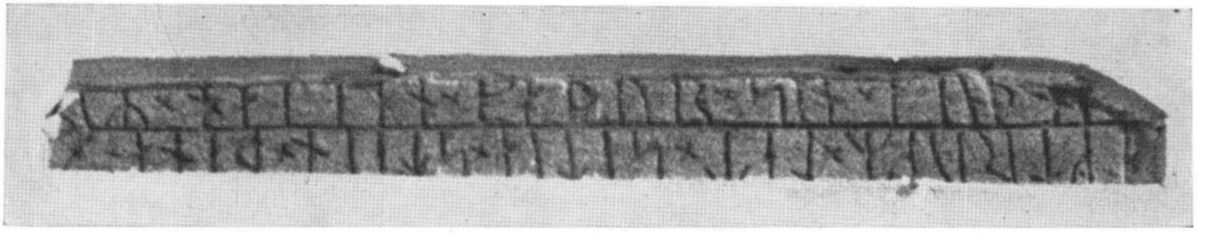

Fig. 102. Sm 154. Högsby kyrka. Förstorad detalj av situationsbilden å pl. 97.

Stenen är 215 cm lång, 26 cm bred.

Inskrift (med kompletteringar efter B 1040 inom [ ]):

[s]igtrykʀ × let × setia × stein × þena × eftiʀ × haltan × faþur × sin × kuþ × hia[l] . . .
1 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50

Sigtryggr lét setia stein þenna eptir Hálfdan, fǫður sinn. Guð hiál(pi) ...

Sigtrygg lät sätta denna sten efter Halvdan, sin fader. Gud hjälpe ...

Till läsningen: Stenen är avstött utmed kanterna, varigenom runorna delvis skadats. 1 **s** har mer eller mindre fullständigt återgivits på teckningarna av Rhezelius, Törnewall, Swebilius och Frigelius; Helmfrid har sett dess nedre hälft. Runan 3 **g** har av de flesta undersökare uppfattats som **k**; Swebilius och Helmfrid läsa **g**. 6 **y** har av de flesta äldre undersökare lästs **u**. 10 **e** är hos Bureus, Swebilius, Frigelius **i**. 13 **e** läses **i** av Törnewall, Frigelius och Wallman; Swebilius läser **a**. 17–21 **stein** läses av Swebilius **steen**. 23 **e** i **þena** är enl. Rhezelius, Swebilius, Frigelius **i**. 26 **e** är enligt Swebilius, Frigelius **i**; Wallman läser **a**. Av runorna 26–30 **eftiʀ** synas på fig. 102 26 **e**, 29 **i** och 30 **ʀ** oskadade, av 27 **f** kan man se hst och en del av nedre bst, av 28 **t** hst, delvis. Helmfrid har vid sin undersökning även sett ett litet stycke av den övre **f**-bst och nedre delen av hst i **t**. På de äldre teckningarna äro alla runorna i detta ord fullständiga utom hos Wallman, som endast har första runan (vilken han fattat som **a**) och den sista helt bevarade; av **f** synes endast hst, av **i** ett fragment vid nedre marglinjen. 31–36 **haltan** läsas hos Bureus och Wallman **halþan**. Bst till 45 **k** har ej kommit till synes på fig. 102. Av sista ordet framträder på denna bild endast 48–49 **hi**, Helmfrid har sett 48–50 **hia** och nedre delen av hst i 51 **l**. Bureus har **hia**, Rhezelius, Törnewall och Swebilius **hial**. Frigelius läser **hialbi**.

Sigtryggr hör ej till de vanligare namnen. Såväl i rsv. som senare äro exemplen fåtaliga. De enda säkra, icke sagohistoriska bärarna av namnet i Danmark äro svenskar: **siktriku** DR 2, **siktriuk kunuk** DR 4, Gnupas son, samt en *Sicthrugi* hos Saxo (Knudsen o. Kristensen sp. 1227). I Norge förekomma åtskilliga exempel. — 31–36 **haltan** är ack. av *Hálfdan*, vanligt namn. Det förekommer även i Sm 146.

155. Bötterum. Långemåla sn.

Pl. 98.

Litteratur: B. Helmfrid: Skrivelse till Riksantikvarien den $^{18}/_{2}$ 1936 (ATA), Kalmar läns runinskrifter (ATA), Runstensundersökningar i Kalmar län sommaren 1936 (ATA), i Kalmar läns fornminnesförenings medd. 1937 s. 130; Kalmar–Kalmar läns tidning den $^{8}/_{1}$ 1936; Svenska Dagbladet den $^{11}/_{1}$ 1936; E. Bellander: Skrivelse till Riksantikvarien den $^{9}/_{8}$ 1937 (ATA); Handlingar 1936–45 ang. placering (ATA).

Äldre avbildningar: M. Hofrén: fem fotos 1936 (ATA); B. Helmfrid: två fotos i Kalmar läns fornminnesförenings medd. 1937 s. 131; E. Bellander: foto 1937 (ATA).

Runstenen står vid den norra manbyggnaden i Bötterum 3 m S om husets långsida med ristningsytan mot S.

Den hittades, enligt uppgift av gårdens arrendator G. Johansson, år 1936 i en f.d. mossmark, som under

senaste mansåldern använts som slåtteräng. Under nyodlingsarbete där stötte man på den med plogen. Den låg med runorna neråt. Fyndplatsen ligger ungefär 500 m S om Bötterum och ca 1300 m NV om Långemåla kyrka. 6–7 m S om den plats, där stenen hittades, synes i den eljest låglänta terrängen en upphöjning, som är bevuxen med ekar. I denna ekdunge ställde man stenen, lutad mot ett träd; senare fördes den till sin nuvarande plats och sattes ned i jorden.

Innan stenen restes, kunde dess totala höjd fastställas till 102 cm. Den mäter nu ovan jord 62 cm i höjd och är 36 cm bred. De största runorna äro 10 cm höga.

Inskrift:

uti : lit : s . . faþur sin : ku . . .
1 5 10 15

Oddi lét s(etia) ... fǫður sinn. Gu(ð) ...

Udde lät sätta ... sin fader. Gud ...

Till läsningen: Stenens topp är avslagen, varigenom en del av inskriften fallit bort. Översta delen av hst till 6 **t** är avstött. Av 8 **f** återstår endast huvudstavens nedre del och övre hälften av den yttre bst. Nedre delen av 11 **u** är bortvittrad.

1–3 **uti** är mansnamnet *Oddi*, rsv. *Uddi*. Se ang. detta namn Sm 48. Runorna 16–17 **ku** kunna också utgöra början av adj. *góðan* (ack.).